

Dvestoletnica cerkve ob državni meji.

Letos se obhaja 200letnica, ko je bila velika cerkev pri Sv. Janezu Nepomučanu na Suhem vrhu pri Marenbergu pozidana in posvečena; božja pot se je začela prej, ko je leta 1729 premožni kmet Marko Gerold postavil na svojem posestvu na vrhu hriba kapelo za sto ljudi. Če se govori o Sv. Janezu, je treba misliti na tri kraje istega imena v tem okolišu: Sv. Janez pri Marenbergu, St. Janž na Janževem ali Janževskem vrhu pri Ribnici, St. Janž nad Dravčami pri Vuzenici. Slednji cerkvi imata za patrona sv. Janeza Krstnika. Uradno so ti kraji označeni: Sv. Janez I., II., III. Prvo mesto zavzema Sv. Janez I., in to je sv. Janeza Nepomučana največja cerkev v Sloveniji, ki stoji na lepem in prijaznem hribčku ob pobočju gore Radelj, kamor je od trga Marenberg vzhodno po lepi poti uro hoda. Letos dne 4. maja je minilo 200 let, ko je bila cerkev posvečena. Ta dan je leta 1735 prišel iz St. Andraža v Labudski dolini na Koroškem, kjer je bil takrat sedež lavantinske škofije, škof Jožef I. Ožbalt grof plem. Attems in se je mudil tu dva dni: prvi dan je bilo posvečenje cerkve, drugi dan birma istotam. Birmancev je bilo 2777. Isto leto je prišlo okoli 20.000 romarjev skozi celo leto. Prostor, na katerem stoji cerkev, ni primeren in se je čuditi ljudem, ki pri vsej svoji navdušenosti niso izbrali lepšega mesta za tak veličastni tempelj. Da se je cerkev postavila, za to je imel največ zaslug marenberški samostan in je priorka (prednica) grofica Grotta darovala za veliki oltar lepo doprsno oljnato sliko sv. Janeza Nepomučana, pred katero podoba so se godili čudeži. Ta podoba visi sedaj na steni pred vhodom v zakristijo. Štajerski deželni konservatorij je pred svetovno vojno stavil kot pogoj velike denarne podpore za prenovitev cerkve (20.000 K, kar bi bilo

danes nad 200.000 Din), da se mora podoba postaviti nazaj v veliki oltar. Ko je leta 1756 cerkev pogorela, so naročili v Celovcu štiri krasne zvonove, ki so jih pripeljali po Dravi; največji je imel premer 1 m 94 cm, in je bilo to zvonilo izmed najtežjih od Dravograda

do Maribora. Zvonikova streha ni primerna. Cerkev je zidana v baročnem slogu, je svetla, akustična (glas se dobro sliši), ima dolgost 40 m, tri ladje in dragoceno opravo, ki je večinoma darovana. Posebno lep je veliki oltar, posnetek marmorja, ki ga je leta 1901

Pekel v New Straitsville.

Pri New Straitsville v severoameriški državi Ohio razsaja podzemeljski ogenj že 50 let. Ogenj so zanetili stavkajoči rudarji, kateri so bili razljuteni radi prikrajševanja mezd. Po cinitvi strokovnjakov je uničil ta ogenj doslej premoaga za 2 milijardi Din. — Nobeden ne more preokrovati, kedar da bo ogenj prenehal. V tem slučaju ne gre samo za uničevanje podzemlja. Ogenj uničuje dele okolice zgoraj omenjenega mesta. Zivljenje v mestu samem je postalo neznosno. Kakor že omenjeno, so zanetili požar leta 1884 stavkujoči rudarji na ta način,

Januš Golec:

Propast in dvig.

Ljudska povest.

Dva orožnika sta stopila v hišo, kjer sta zadela na do joka presenečeno Veroniko ter sta ji napovedala brez nadaljnjih pojasnil aretacijo. Pozvala sta jo, naj jima sledi v klet. Nad deset žandarjev je pričelo hišno preiskavo in predvsem so povpraševali: »Kje je Grga Pasarič?«

Vsa pojasnila, da bi se bil odpeljal oni večer proti Zagrebu in da se ni več vrnil, so bila ničeva. Nad dve uri so ga iskali po celem imanju. Seveda zaman, ker ga pa sploh ni bilo v Stenjevcu.

Med natančno hišno preiskavo ter stikanjem za gospodarjem je bila posebna skupina žandarmerije zaposlena v kleti, kamor sta morala tudi Suškovič in Veronika. Hlapce ter razne težake so natirali h krampom, motikam in sekiram. Vkljenjeni Suškovič je kazal pot ekspediciji po prostorni kleti. Na treh od nje ga zaznamovanih mestih so pričeli kopati, ko so po-

18

prej prevalili težke sode na druge gantnarje, ali pa so jih postavili po koncu. Kopali so precej dolgo sesedlo ter steptano zemljo. Kar naenkrat sta odskočila kopača iz ene jame ter se prišla za nos. Po kleti se je razlezel neznosen smrad po gnilobi. Vse je vrelo ven pri durih, nikdo ni mogel prenesti v kleti vsled smradu ter strahu, na kaj za Boga milega so zadeli.

Žandarji niso mogli prisiliti nobenega Stenjevecana, da bi bil nadaljeval izkapanje. Prignali so slednjič od nekod pokopiča, ki je izkopal dva okostnjaka, tretjega ter na pol razpadlega trupla tudi on ni mogel radi smradu.

Žandarji, kateri so se bili razkropili po celu, so pritirali v verigah pred Pasaričev dom mnogo moških ter par žensk.

Žandarji so opravili na pol svoj posel. Bila je že na mestu tudi sodna komisija. Radovednežev se je bilo naklatilo v Stenjevec od vseh strani, da so jih komaj odganjali orožniki ter skrbeli za red. Mize so pripravili za sodnike ter zapisnikarje. Pred pričetkom prvega poročila o dejanskem stanu je oznanil preiskovalni sodnik z mogočno besedo, da so privreli na dan strašni zločini. Tega in tega dne se je oglasil pri

Tudi mamina svilena bluza --

Le zelo redkokdaj obleče mama svojo svileno blužo. Ta bluža je namreč zelo občutljiva, pa jo je treba varovati. To se vidi iz tega, kako previdno jo mama pere. Ona pere zdaj blužo — kakor tudi ostalo perilo — s Schichtovim Radionom. Blužo nekoč pretiska v mrzli raztopini Schichtovega Radiona in že je zopet lepa in čista kakor prvi dan.

* Kar je dobro za občutljivo svilo, velja seveda še v večji meri tudi za vse drugo perilo v gospodinjstvu in družini.

Domači izdelek

SCHICHTOV
RADION
pere vse higijenično čisto

R.J. 6-35

prenovil g. Ivan Cesar, akademični kipar v Mozirju. Nekdaj so se na tem hribu zgrinjali številni romarji, Slovenci iz Dravske doline in Nemci z onstran Radelja; posebno se je to godilo ob godu v cvetočem in milem mesecu maju, pa tudi sicer večkrat v letu. Cerkev je imela svoj denar in svoja posestva, med drugim vinograd v Koških pri Mariboru, danes last g. Scherbauma. Cesta, ki vodi od velike ceste do cerkve, je bila do konca svetovne vojne lepa, ker so jo vsako leto nekaj

popravljali in so po njej vozili kmetje le z lahkimi vozovi; danes pa so jo lesni trgovci, ki vozijo les z Radelja s težkimi vozovi poleti in pozimi, v lepem in slabem vremenu, zelo pokvarili, ne popravlja je pa takorekoč nihče. Je tudi to znamenje časa. V zadnjem času se je nekaj storilo glede prenovitve cerkve, ker so se v Ljubljani začeli zanimati za to obmejno zgodovinsko cerkev. Natančnejši popis s slikami se bo objavil v delu »Dravska dolina«.

DRUŠTVENE VESTI

Fantom, ki grede k vojakom.

Fant iz Slovenskih goric.

Oj hišica očetova, Bog živi te! Zdaj se ločiti morava... Ta pesem se uresničuje na tistih fantih, ki zapuščajo svoje domove, ker jih kliče domovina, da v vojaški obleki zadostijo svoji dolžnosti napram naši skupni domovini. Vsak fant je vesel tega, Vseeno pa je težko slovo od doma, staršev, prijateljev in znancev.

Dragi fantje! Ponosni bodite, da ste sposobni služiti kot vojaki. Koliko je takih, ki bi radi bili na vašem mestu, pa jim kakšna bolezen ali pohabljenost tega ne dopušča. Za vaš odhod nekaj prijateljskih nasvetov. Ob taki priliki se mnogo naših fantov preveč prepusti vplivu alkohola. Kako žalostno je gledati fante, ki se prav surovo obnašajo in kričijo. Mnogi mislijo, da se s tem pred svetom strašno postavijo, pa se ne zavedajo, kako se pred ljudmi zmešijo, svojim domačim pa delajo žalost in sramoto. Posebej še vam polagam na srce, da se ogiblujete takih grdih razvad zlasti še takrat, ko se boste

peljali kam na jug naše države. Zavedajte se, fantje, da po vsakem posamezniku tujci ocenjujejo ves naš narod. Zato proč z ostudnim obnašanjem med potjo, saj ste sinovi vernih slovenskih mater, katere bi gotovo bridko jokale, ko bi vidle, kako se njih sinovi obnašajo ob takih prilikah. Ne rečem, da so vsi naši fantje taki. Mnogo jih je, ki so ponos našega naroda ter delajo čast svojemu rodu. Žal pa je dosti tudi takih, ki delajo nečast sebi in drugim.

Ko pridete v kasarno, si poiščite odkritosrčnega prijatelja, s katerim bosta prenašala vse težave, ki jih prinaša življenje. Toda bodite previdni pri izbiri prijateljstva, ker mnogo jih je samo na videz dobrih, gledajo pa le na lastne koristi. Tu boste prišli skupaj s fanti več narodnosti; bodite z vsemi prijazni in pokažite vsem, da je slovenski fant veren, pošten, poslušen in značajan. Varujte se posebno onih grdih tujih psov in kletvi, katerih se žal naši fantje tako radi navzamejo. Ko greste od doma, napravite trden sklep, da se tudi ločete vrni kot poštene fantje, katerih ni pokvarila tujina. V to svrhu naj se vsak varuje slabe tovarišije, katera mnogokrat fanta telesno in duševno upropasti.

Ostanite vedno verni! Ne pozabite Boga in molitve! V molitvi boste vedno našli ono moč, katera bo vas pov-

sod. Lrepila v težavah in trpljenju. Na mnogih krajih je tako, da katoliškemu fantu po več mesecev ni možno biti pri službi božji, ker ni cerkve in ne katoliškega duhovnika. Naj torej noben fant ne pusti doma rožnega venca in molitvenika, ki naj sta mu povsod verni spremljevalca. Ne plašite se morebitnih nasmeškov malopridnih tovarišev, ampak jim pokažite, da se slovenski fant tudi med tujci svoje vere ne sramuje! Ne dajte nase v tem oziru vplivati od drugih, ampak vi vplivajte s krščanskim življenjem na druge. Imejte vedno pred očmi to, da nosite odgovornost napram Bogu tudi v tujini! Žal, da so dostikrat drugoverci bolj ponosni na svojo vero, kakor pa mi katoličani.

Gojite tudi krasno slovensko pesem, katero tako radi vsi občudujejo. Če je mogoče, si ustvarite slovensko pevsko skupino. Opustite pa vsako nespodobno petje. Ravno lepa slovenska pesem bo vas največkrat lahko v duhu dvigala v lepo domačo vas.

Imejte tudi redno pisemsko zvezo z domom. Tega bodo veselili vaši domači posebej pa še vi sami.

Dragi fantje! Vedite, da bo vsak imel na vojaško službo najlepše spomine in sicer takrat, če bo znal sam pravilno veslati svoj čolnič življenja skozi valove v tujini. Kraljica majnika naj vas spremlja na vseh vaših potih!

Fant, ki laži kot vojak.

Slovenski fant-rekrut! Poslavljaš se od svojih dragih. Kralj in domovina te kliče, da odslužiš kaderski rok. Dobro se pripravi na odhod. Zaveden krščanski fant si, s seboj vzemi molitvenik in rožni venec. Pred odhodom si gotovo opravi dobro spoved. Med svetom za to ni povsod dovolj priložnosti. Nikakor pa ne pijančuj zadnje dni! Verjemi, da to ni olajšava, da bi lažje odšel. Le škodo boš imel od pijančevanja. Svetujem ti torej, tovariš: odhajaj s čistim srcem, mirno vestjo in mislijo

zagrebškem državnem pravdniku Josip Šuškovič, oskrbnik pri Pasariču. Dal je na zapisnik izpoved, po kateri bi naj bila zakopana v Pasaričevi kleti tri moška trupla. Pred leti so izginili eden za drugim trije bogati trgovci z vinom. Odkop od Šuškoviča označenih mest je dokazal, da gre istinito za izginule. Roka pravice je na Šuškovičevo ovadbo zagrabila vse označene ter glavne krivce, izvzemši Pasariča, ki je bil dolga leta vodja obširne tolovajske bande. Gre še za mnogo doslej nepojasnjenih umorov, ropov in tatvin, do katerih je predan z ovadbo Šuškoviča ključ.

Po tem kratkem pojasnilu, katero je bilo namenjeno pomirjenju, so začeli narekovati opis, kaj je našla komisija in kdo mora v spremstvu orožnikov v zagrebske preiskovalne zapore.

Glede Veronike se je pričela že komisija, da je ne zadene nobena krivda, a vendar mora v Zagreb, da bo zadoščeno zakonskim predpisom.

En del orožnikov je odgnal zvezane proti Zagrebu. Veroniko so naložili v kočijo sodnikov in jo odpeljali prikrito radovednežem.

Precejšen oddelek žandarjev je nadaljeval po prebiti noči v Stenjevcu pot na vozu proti Kraljevcu,

kjer so napovedali aretacijo po pojasnitvi položaja staremu Katiču.

Iz Kraljevca je bilo obveščeno štajersko orožništvo, naj spremi na ta in ta kraj hrvaške tovariše. Gre za razkritje umora, ki je bil zagrešen pred leti na Bizeljskem.

Pri kraljeviški ekspediciji je bil tudi Šuškovič, katerega je prebadal stari Katič z očmi do vrhunca prikipele jeze in sovraštva.

Trpelo je precej časa, predno so se združili hrvaški ter štajerski orožniki in nadaljevali pot peš iz Kraljevca preko Sotle na Bizeljsko. Na štajerski strani so zavili v grabo ob potoku Dramlja in so se ustavili pred zapuščenim mlinom rajne Domitrovičeve Katre, v katerem je še vedno prebivala stara dekla Lenka s svojo sestro.

Vodo so čisto izpustili iz preperelega jeza. Na dnu jeza med jelševimi in vrbovimi koreninami sta bili zamotani na pol razpadli dolgi vreči. Pod zgornjo je bila še ena in pritrjena s trhlimi motvozi za zgornjo.

S koli so hoteli izmotati najdbo izza korenin, a ni šlo. Moralo je nekaj moških v blato jeza, kjer so se lotili z rokami dviganja vreč. Koj po prvih prijemih

da so užgali po roveh vozičke, na katerih je bilo v posodah olje. Tekom 24 ur se je polastil ogenj vseh rogov. Vsi dosežani poskusi, da bi ogenj zadušili, so bili popolnoma zaman.

Največji podvodni predor.

Merseyski predor, ki veže pod reko istega imena angleški mesti Liverpool in Birkenhead in ki meri 3,55 km v dolžino, je največji predor te vrste na svetu. Obenem najdražji! Kakšnih 2000 delavcev ga je gradilo 9 let in to v najtežavnejših okoliščinah, saj so se borili neprestano z vdori vode in blata. V celoti so morali odpraviti preko 33 mili-

na srečno vrnitev. To ti bo najlepši odhod. Ko boš na svojem mestu, ne sramuj se, da si katoličan, čeprav bi se našel takšen, ki bi te zasramoval. Tudi v veri se pokaži hrabrega vojaka! Med svetom bodi oprezen, da ne zabrežeš. Pomisli, da je življenje kakor kaplja na veji, zdrav odideš, zdrav se vrni! Bog živi! Tovariš A. K.

★

Jarenina. Naše Katoliško prosvetno društvo je priredilo v nedeljo dne 28. aprila igro: »Gruda umira«, katera je nad vse pričakovane gmočno in tudi moralno dobro uspela. Odkrito moramo povedati, da smo imeli precej strahu, ker nismo bili pripravljeni. Igra bi se namreč imela vršiti šele dne 19. maja, ker pa eden igralcev odide dne 9. t. m. k vojakom, smo igro vprizorili že dne 28. aprila. In dobro je šlo!

Ljutomersko pevsko okrožje priredi v spomin slovenskega skladatelja P. H. Sattnerja velik koncert njegovih skladb. Prireditve se bodo vršile: v Ljutomeru v nedeljo dne 19. maja ob pol 12. uri popoldne v Katoliškem domu; ta prireditev je tudi združena z dopoldanskim nastopom pri pozni službi božji, pri

Vsem cenj. naročnikom,

ki so prosili za potrpljenje in še niso poravnali naročnine, smo danes priložili položnice ter prosimo, da z njimi poravnajo zaostalo naročnino. »Slovenski gospodar« stane za celo leto 32 Din, za pol leta 16 Din in za četrt leta 9 Din.

Uprava »Slov. gospodarja«.

katerem sodeluje razun domačega še križevski in veržejski pevski zbor; nadalje pri Sv. Juriju ob Ščavnici v nedeljo dne 26. maja ob pol 4. uri popoldne v Pergerjevi dvorani; v Križevcih v nedeljo dne 2. junija ob treh popoldne v Slomšekovi dvorani in na binkoštni pondeljek dne 10. junija v Gornji Radgoni ob pol 4. uri popoldne na grajskem dvorišču. Pri proslavi sodeluje 7-8 zborov z nad 200 pevci, ki nastopijo skupno in posamič. Skupne točke, ki se bodo izvajale pod taktirko okrožnega pevovodje g. P. Poločnika iz Ljutomera, bodo tri, 11 točk pa izvajajo posame-

zni včlanjeni zbori pod vodstvom svojih krajevnih pevovodij. Program je sestavljen od najpreprostejših do umetnih skladateljevih pesmi in skladb. Celoten spored je razviden s plakatov in letakov. Ker je prireditev na Murskem polju in okolici prva te vrste, zasluži vso pozornost vseh prijateljev slovenske pesmi, kakor domačinov tako sosedov!

Velika Nedelja. V nedeljo dne 12. maja proslavi gasilska četa pri Veliki Nedelji (Mihovci) 40letnico svojega obstoja. Prejšnji večer bo bakljada po vasi in naslednje jutro pa budnica. Ta dan popoldan se izvrši tudi slavnostna gasilska vaja, zatem pa tombola na senčnatem vrtu g. Bezjaka v Mihovcih. Dobitkov je mnogo; med njimi spalnica, sodček vina, 2 vreči moke in mnogo drugih. Zato so vsi od blizu in daleč prav vljudno vabljeni! Čisti dobiček je namenjen za nabavo gasilskega orodja.

Poljčane. Prosvetno društvo iz Hoč bode v nedeljo dne 12. t. m. po večernicah vprizorilo v Šumerjevi dvorani štiridejanko: »Črna žena«. Igra je zares lepa, vzeta iz življenja slovenskega ljudstva, skozi vsa dejanja jo spremlja narodna pesem. Vsi od blizu in daleč ste vljudno vabljeni!

Odprta noč in dan so groba vrata

Ruše. Prefekli četrtek smo ob obilni udeležbi vseh slojev, višjih in nižjih, pokopali g. Ivana Marin, posestnika na Bazeni in ključarja ruške župnijske cerkve. Vsi so ga ljubili radi njegove vesele narave in vedno vedrega duha. Kjerkoli se je prikazal, tam so ga z veseljem pozdravili in se z njim kratkočasili. Zato ni imel nobenega sovražnika. Toda silna pljučnica mu je v štirih dneh ugasnila luč življenja. Bistriški gasilci so ga na svojem okinčanem avtu peljali od doma h cerkvi in tam na pokopališče. Ob odprtem grobu se je poslovil od njega v imenu cele župnije domači gospod župnik in ga priporočal priprošnji ruške Matere božje, kateri je sedem let vesti-

no, nesebično in pošteno služil kot upravnik njenega časnega imetja. Cerkveni pevski zbor mu je zapel v slovo na domu, v cerkvi in na grobu. Z Bogom, dragi in dobri prijatelji!

Laznica pri Limbušu. V visoki starosti 80 let je meseca aprila t. l. po kratki bolezn umrla visoko spoštovana in ne samo v Limbuški fari, ampak tudi daleč naokoli dobro znana, priljubljena in čislana babica gospa Marija Rep. Blaga pokojnica je bila rojena dne 4. septembra 1854 na Laznici pri Limbušu, kjer ji je tudi smrtni angel v rojstni hiši za vedno zatisnil trudne oči. Poročila se je v magdalenski cerkvi v Mariboru v 17. letu starosti. Svoje izpite kot babica je napravila na

kliniki sv. Lenarta v Gradcu z odličnim uspehom. Težavno in odgovornosti polno babiško službo je nato opravljala od 6. julija 1877 nepretrgoma do 31. marca t. l. stalno bivajoča na Laznici, skoro 58 let. V tej dolgi dobi je samo v limbuški fari spravila 1500 otrok na ta svet. Ker je slovela kot vestna babica, so jo klicali tudi v sosedne fars kot v Ruše, Selnico ob Dravi, Kamnico, Studence itd. in celo v Maribor pri odličnih družinah ni bila neznana, tako da šteje število vseh otrok, katerim je pomagala na ta svet, okoli 3000. Zanimivo je, da v vsej dolgi dobi babištvu ni bila niti enega slučajja, da bi ji katera porodica na tem umrla. V svojem zakonu je

jonov ton vode zapet v reko in odvoziti za 12 milijona ton skalovja. Predor je 15 m širok in zmaguje lahko 4150 avtomobilov na 1 uro. Druga vozila in pešci ga za sedaj še ne uporabljajo.

Zemeljska skorja se giblje.

Moderna znanost ne dvomi več, da spada trditve o togosti in ustaljenosti zemeljske skorje med bajke. Tudi ta skorja se, kakor vse na svetu, neprestano giblje. Dočim se deli Srednje Nemčije ter Skandinavije dvigajo, se obrežni deli severne Francije, Flandrije in Holandske pogrtezajo. Ob reki Ruri so izmerili premike zemeljske skorje, ki znašajo

za tovor so si bili na jasnem, da je v spodnji vreči kamenje. Potrgali so motvoze, ločili spodnjo vrečo od gornje, ki je bila povsem lahka in je imela na raznih krajih luknje, skozi katere je šla moška pest. Močna vreča za moko je bila še toliko cela, da se ni razletela, ko so jo dvignili in je nekaj po njej zašklopotalo. Vrgli so jo na kopno in razrezali z noži. V precej dolgi vreči se je skrival okostnjak. Strašna najdba ni prav nič smrdela, saj so bile gole kosti in v vodi vendar truplo ne segnije tako hitro. Uganko z ogledanim okostnjakom so razjasnili radovedneži z razlago, da so ostrgali truplo do belih kosti raki in so opravili temeljito ta posel, predno jih je zalotila kuga.

Zagoneetni umor Domitrovičeve Katre je bil z najdbo okostnjaka pojasnjen in dokazana popolna nedolžnost prvotnega obdolženca Vinka Lapuha.

Z naročenim roparskim umorom premožne starke je iztrgal Stenjevčan Vinku svojčas nevesto. Pahnjen je v nesrečo nedolžnega Vinka ter prisilil v tolovajsko zakonsko zvezo cvet neomadeževane mladosti — Veroniko!

V jazu najdeno okostje so zanesli ter shranili na

njivi božji pri Sv. Lovrencu na Bizeljskem. Komisija je opravila poverjeno nalogo ter se razšla.

• Hrvaški orožniki so odpeljali s Suškovičem v Zagreb še Katiča pod sumom, da je znal, kdo je njegov zet in kaki so bili njegovi obširni trgovski posli.

Vsakdo si lahko predstavlja, kaj je pomenilo razkritje toliko zločinov med tedaj poštenim podeželskim narodom ob obeh straneh Sotle. Glavno na strašni zadevi je bilo še to, da niso bile zapletene v njo kake uboge pare, katere sili pomanjkanje na grozno pot tolovajstva. Glavar roparske družbe je bil vsem dobro znani bogataš in bahač, kateremu je žarela že z zabuhlega obraza vsestranska obilnost!

Par porcij zaporne samote so privoščili ljudje tudi staremu Katiču. Enoglasno je šlo od ust do ust: Naj se le ovica stari v Zagrebu, da bo nekoliko bolj ponižen in ne bo gledal izpod grmovja ošabnih oči na siromake.

Občega ljudskega pomilovanja je bila deležna Veronika kot nedolžna žrtev brezsrčnega očelovega pohlepa po še večjem bogastvu. Ljudje so bili itak prepričani, da jo morajo izpustiti v najkrajšem času.

imela le dva otroke, in sicer dve še živeče, ožani hčeri, od katerih ena gospodinja v njeni rodni hiši. Vdova pa je bila od l. 1918 dalje. Nepozabna rajna Marija je bila zelo blaga in globokoverna žena, zato pa ji je tudi vsedobri Bog stal v njenem težavnem poklicu vedno na strani, da je istega izvrševala brez vsakih neprilic. Kako zelo priljubljena je bila pokojna gospa Rep, je pričal njen veličasten pogreb na limbuško pokopališče, ki se ga je udeležila v obilnem številu ne le domača fara, ampak tudi bližnja in daljnja okolica. V prelepih besedah so je ob odprtem grobu poslovali od rajne Marije domači župnik g. Andrej Bračič, povdarjač zlasti njeno globoko vernost in zvestost Bogu, in vestno ter požrtvovalno izvrševanje njenega težavnega poklica. Počivaj v miru, blaga žena! Vsemogočni naj Ti obilo poplača vse, kar si dobrega storila!

Jarenina. Pred nekaj dnevi smo tukaj pokopali posestnika Franca Purgaja iz Vukovskega doma. Rojen pri Sv. Jakobu v Slov. gor. se je pred 35 leti priženil v Vukovski dol, kjer je vzorno gospodaril do svoje smrti. Dosegel je starost 60 let. Skromen, trazen in miren, vseskozišten in značilen katoliški mož, kakršnih je le malo na svetu, je bil pokojni Purgaj. S tega prepričanja ni zatajil nikoli; niti na hujši vohar ga niso omajali. Bil je dober mož svoji ženi, dober oče svojim že omeženi hči, kam in dober sosed vsem sosedom. Ne žalujejo za njim samo žena, hčerke in sorodniki, temveč vsi njegovi sosede, prijatelji in znanci, saj je vsem rad pomagal, vsi smo ga spoštovali in vsi ga bodo pogrešali. Ker je bil pokojnik že pred vojno in še sedaj naročnik »Slovenskega gospodarja«, je gotovo zaslužil, da mu naš list posveti te bone vrstice v spomin. Počivaj v miru, mož-poštenjak! — V sredo dne 21. aprila pa smo pokopali 87letno Terezijo Benko, vničarko na Jareninskem dvoru. Bila je pošena in pobožna ženica, ki je rada pristopala k mizi Gospodovi. Še na Cvetno nedeljo je bila pri sv. obhajilu. Na velikonočni ponedeljek ji je nemodoma postalo slabo. Gospod kaplan ji je takoj navel sv. popotnico, toda prišel je Najsvetejše nazaj, ker je bila brez zavesti, čez pol ure je umrla. Pokoj njeni duši!

Sv. Vid pri Ptuj. Na veliko soboto zvečer, ko so najlepše razsvetljevali velikonočni kresovi nočno temo, nas je za vedno zapustila pridna mamica in sosedka Terezija Vidovič v starosti 73 let. Njena življenjska pot je bila s trnjem posuta; vendar pa se je z delom pridnih rok skupno s svojim rajnim možem Jakobom Vidovič, umrlim dne 2. novembra leta 1921, prikopala do lepih posestev, na katerih zdaj pridno gospodarijo njuni otroci, katerih sta imela deset. Elizabeta in Jakob sta že odšla po večno plačilo, ostalih osem pa še živi. Draga mamica in oče, brat in sestra, počivajte v miru! Preostalim naše sožalje! — Isti dan je tudi umrla druga Terezija Vidovič, stara 84 let, iz Trnovca, Sv. Vid pri Ptuj. Naj v miru počiva!

Sv. Marjeta nize Pt. Pretekli četrtek smo položili v grob zopet eno izmed naših dobrih slovenskih, krščanskih mater: Neža Prelog iz Male vasi je po dolgem trpljenju dokončala svoje zemeljsko življenje in Bog ji bo gotovo milostno poplačal njeno trpljenje in delovanje. Vzledna žena in gospodinja svojemu možu je s tihim zadovoljstvom na večer svojega življenja posebej gledala na svoje otroke. Sin Alojz ji nadaljuje lepo na domu kot kmet, Martin je dober jugoslovanski oficir, a najstarejši Franc s svojim domom v Zagajcih je eden najboljših gospodarjev in najzaslužnejših združnih delavcev v Sloveniji. Je pač razumljivo, da smo se vsi: sorodniki, prijatelji in znanci globoko pretreseni ločili od drage pokojnice, katero ohranimo v najlep-

šem spominu. Skupno z našimi dušnimi pastirji je počastil pokojno tudi naš domačin g. dr. Janžekovič.

Laporje. Smrtna nesreča, ki je zadela 48letnega Jurija Mastinšek, ko se je vračal z dela na železnici domov, je vse globoko pretresla. V noči na 1. maj staga dva kolesarja iz Frana našla mrtvega na banovinski cesti vstric Brglezove hiše na Križnem vrhu. Ugotovilo se je, da ga je povozil avtomobil in mu strl roko, noge in glavo. Ob grobu je rajnemu lepo spregovoril v slovo progovni mojster g. Škapin. — Par dni prej pa so našli na Gornjem logu domači v postelji mrtvo Marijo Kac, ki jo je ponoči zadela kap. — Tudi kmetico Potisk, po domače Hrvatovo v Kočnem, smo on dan na Markovo pokopali. — Naj sveti vsem večna luč, domače od vseh treh pa naj tolaži Bog!

Čadram. Iznenada nas je zapustil Ludvik Kurnik, trgovec, gostilničar in posestnik v Čadramu. V nedeljo, 28. aprila, popoldne smo ga ob ogromni udeležbi domačinov in znancev iz sosednjih župnij spremili k večnemu počitku. Blagi pokojnik je bil mož velike delavnosti, izvrsten gospodar, ki mu je življenje poteklo v snovanju načrtov, prizadevanju in trudu. Bil je mož krščanskih življenjskih načel ter je vso svojo življenjsko dobo vestno izpolnjeval svoje krščanske dolžnosti. Svetila mu večna luč! Globo užaloščeni vdovi in vsem žalujočim preostalim naše iskreno sožalje!

Podova pri Račah. Naše gasilno društvo priredi dne 19. majnika župni sestanek in obenem proslavo 25letnice svojega obstoja. Gasilska četa v Podovi je vrlo napredovala. Naše gasilno društvo je bilo ustanovljeno l. 1910, ročno brizgalno je kupil tedanji župan Jernej Bauman z mariborski ogugajec. Za načelnika je bil zvolen g. Josip Bauman kot ustanovitelj gasilnega društva. Dosti skrbi je bilo in veliko težav, ko se je staval gasilni

dom s stolpom. Drugi načelnik je bil g. Ivan Majer v vojni dobi; takrat ni bilo moštva doma. Tretji načelnik po vojni dobi je bil Ivan Plečko, ki je s svojo štedljivostjo in požrtvovalnostjo deset let toliko prihranil, da je nabavil moderno motorno brizgalno, katere dobro deluje. Za to mu gre čast in hvala. Četrty predsednik je bil izvoljen lanske leto in sicer Franjo Fingušt, kateri je vse potrebno poskrbel, da je bila motorna lanske leto blagoslovljena. Prijatelji gasilstva, opozarjamo vas na omenjeno našo prireditel!

Slav. Vistrica-Začest. Na Belo nedeljo je bilo naše oblačno, naši obrazi so pa bili veseli. Saj je bilo naše delo dokončano, naša

Trdili pa so, da bo spremljena skozi celo življenje od najbolj sramotnega žiga: Bila je žena proslulega roparskega glavarja! Trpela bo po krivem za greh očetove trme in pohlepnosti po denarju!

Vinkove popolnoma dokazane nedolžnosti je bil od srca vesel vsak obsotlski Štajerc in Zagorec.

Ne smemo pozabiti, da je imel po razkritju v Stenjevcu in v jezu ob Dramlji obilo posla Majdakov Johan. Prihajaštvo je prenesel s štajerske strani na hrvaško. Ni več tovoril iz Bizeljskega v Zagreb in obratno kosti, ampak novice, nanašajoče se na strahovite obdolžitve na račun Pasariča, Suškoviča in še raznih drugih Stenjevčanov, katerim je bil Grga Pasarič kum in obenem tudi tolovajski glavar.

Majdak je znal do pičice natanko, kaj vse je že dognala preiskava v Zagrebu in kdo vse pride na vislice. Na njegovo največjo nevoljo ter jezo ni mogel iztakniti niti trohice, kam se je skrtil ter zginil pred roko pravice in krvnikom glavni krivec — Grga Pasarič.

Po spodnjih krajih je tedne in mesece kar šumelo o stenjevski zločinski aferi, ki je pridobivala vedno

bolj na obsegu in je rinila v razkritje tudi marsikatero štajersko zagonetko.

Izza križanja treh glavnih članov razkuževalne komisije je bil mir po vinogradih od strani teh nasilnežev. Komisija z glavnim sedežem v Pišecah sicer ni bila razpuščena in ukinjena, a njeni člani s težaki se niso nikjer pojavljali. Izgledalo je, kakor da je oblast uvidela, da s prisilnim uničevanjem trte doseže baš nasprotno, kar je nameravala. Ljudje so govorili, da je gospodo oplašil že nedolžni križ, kako bi se šele razleteli ušivci, če bi jim pomolel narod resno pest pod nos.

Radi nenadne prekinitve delovanja razkuževalcev so vinogradniki nekako pozabili na to nadlogo, ker je bila osredotočena vsa pozornost moškega ter zenskega sveta na strahotne dogodke preko Sotle.

Celo od naroda izklicani organizator puntarskega pokreta Lapuhov Vinko je verjel na tihem, da imajo komisariji dovolj od križarske šale in da ne bodo razpihivali še dalje ljudske nevolje. Znal je dobro, da po njem poizveduje žandarmerija po ovinkih, vendar se niti prav zmenil ni za poizvedbe. Dalje sledi.

v desetletju do 7 cm. Najbolj očito pa je to gibanje v Kaliforniji, kjer znaša v 1 letu — 5—40 cm!

Vlažna leta na vidiku.

Profesor Magnan s Franc. kolegija prerokuje prihod vlažnih let. Pravi, da moremo računati s ciklom 16 takšnih let in se opira pri tem na podatke iz prošlosti. Od leta 1806 do 1825 so bila poletja suha in zime mrzle, od leta 1886 do 1900 istotako, od leta 1909 do 1917 so prevladovala vlažna poletja in hude zime, od l. 1917 dalje so bila poletja suha in vroča. Šele okrog leta 1950 bo po perijodi vlažnih let nastopila spet perijoda suhih in vročih let.